

25. Àwọn kán wà nínú un wọn tí wọn yóò maa feti sí ọ̀rọ̀ọ̀ rẹ, A ti fi èbìbò bo ọ̀kàn-an wọn, kí wọn má báà gbó àgbóyée rẹ (Al-Kur'aanu), àti pé òdídí wà nínú un etíi wọn. Bì wọn bá sì rí èyí keyí àmì kòòkan, wọn kò níi gbà wọn gbó, tíí wọn yóò fi wáá bá ẹ, ti wọn yóò máa bá ẹ jiyàn. Àwọn tí wọn șaìgba (Allaahu) gbó yóò wí pé. Èyí kò jẹ nnkan kan àyàfi itàn àwọn ẹni àkókò.

26. Wọn n kò fún àwọn ènìyàn láti gbà á gbó, àwọn náà sì jìná sí i. Wọn kò níi kó iparun bá ẹni kẹni àyàfi ẹmí araa wọn, sùgbón wọn kò fura.

27. Ìbá sì ẹ pé o le rí (wọn) ní ìgbà tí (Allaahu) bá kó wọn dúró síwájú iná, wọn á wí pé: Ó mà ẹ láraa wa o! Bí (Allaahu) bá lè dá wa padà (sí ayé), á kò níi pe àwọn àmì Olúwaa wa níró, àwa ìbá sì wà lára àwọn olùgba (Allaahu) gbó.

28. Sùgbón ohun tí wọn fí n pamó nìsàájú tí fojú hàn sí wọn. Tí (Allaahu) bá tilẹ dá wọn padà (sí ayé), wọn yóò tún padà sibi ohun tí (Allaahu) kò fún wọn. Àti pé dájúdájú, ọ̀pùrò ni wọn.

29. Wọn sì wí pé: Kò si ọ̀run nibíkan àyàfi isẹmí ayé wa yí, bèẹ̀ ni (Allaahu) kò níi jí wa dide.

30. Ìbá ẹ pé o le rí (wọn) nígbà tí wọn yóò ko wọn dúró síwájú Olúwaa wọn, (Allaahu) yóò wí pé: Njẹ̀ kí í ẹ òdodo nìyí bí? Wọn yóò wí pé: Bẹ̀ẹ̀ ni, a fí Olúwaa wa búra. (Allaahu) yóò wí pé: Ẹ̀ tọ̀ iya wò pèlúu nnkan tí ẹ̀yin sàìgbàgbó.

31. Àwọn tí wọn pe ìbá-Allaahu-pàdé ní irọ̀ tí sọ̀fò. Nígbà tí àkókò náà bá dé bá wọn lójìjì, wọn á wí pé: Ó màa ẹ láraa wa o lóri ohun tí a fí jáfara. Wọn yóò sì fí ẹ̀yin wọn ru ẹ̀rù ẹ̀şẹ̀ wọn. Kiyèsí i, aburuú ni wọn rù.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآءَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا خُنْ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَى مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ ﴿٣١﴾ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣٢﴾